

Sukututkijat saavat toisiltaan tukea ja tietoja

Suvannon Seudun Sukututkimuspiiri vietti kymmenvuotisjuhlansa Karjala-talolla 14. huhtikuuta. Sukututkimuksen parissa yhteistyötä tekee Metsäpirtin, Pyhäjärven, Raudun, Sakkolan ja Vuokselan väki.

Juhla käynnistyi tervehdysten vastaanotolla ja sakkolaisjuurisen Leena Revon avaussanoilla, jossa hän tunnelmoi erästä kotikyläkäyntiään Karjalassa:

– Taipaleen kylässä Laatokan rannalla on sijainnut pieni mökki. Mökistä on olemassa kuva, jossa näkyy etualalla suuri kaksiahaarainen mänty. Kuvan perusteella etsimme Kimmo Laulajaisen mummon ja meidän muiden Liis-tädin mökkiä, kun ensi kerran olimme siellä serkusten ja pikkuserkusten kanssa. Mitään ei tuntunut löytyvän. Sitten joku havaitsi suuren kannon, joka osoittautui kaksiahaaraiseksi. Mökin kivijalka löytyi ja Kimmo saattoi esitellä meille koko mummolansa pihapiirin.

Monien perheiden parissa on kiinnostunut sukututkimukseen käynnistynyt mm. näiden kotiseutumatkojen myötä. Kymmenen vuotta sitten Suvannon seudun sukuja tutkineet havaitsivat, että heillä on paljon yhteistä.

– Tutkittiin samoja sukuja. Elinolosuhteet tällä alueella olivat samantapaiset jokaisen viiden pitäjän alueella. Ajatus yhdistää voimat on osoittautunut viisaaksi, kiitteli Repo.

– Kymmenessä vuodessa on saatu aikaan paljon. Sukujen tietoja on vaihdettu. Alueen historiaan on tutustuttu monipuolisesti.

Työn suuruudesta kertoivat monistavuiset kopiot, jotka olivat nähtävissä tilaisuuteen pystytetyn, toiminnasta kertovan näyttelyn yhteydessä. Sukututkimuspiirin yhteistyö jatkuu, ja uusia projekteja on mielessä.

– Elämä jatkuu. Vanha kanto Taipaleen kylässä lahoaa vähitellen. Kimmo Laulajainen on käyttänyt jälkikasvuaan mummonsa mökin paikalla ja heitä on kuvattu kannon vieressä. Eriyisen puhutteleva on kannosta nouseva uusi männyn taimi, jonka kasvua olemme vuosien saatossa seuranneet. Kun viimeksi näin sen, se oli jo paljon

Sukututkimuspiiriläisistä juhlaa aloittamassa Leena Repo (Sakkola), Antero Pärssinen (Pyhäjärvi) ja Kalevi Hyytiä (Metsäpirtti).

Sakkola-Säätiön edustajina sukututkimuspiiriläisiä onnittelivat Antti Hynnä (oik.) ja Hannu Turkkinen, tervehdyksen vastaanottajina Antero Pärssinen ja Osmo Tuokko. Taustalla kameraansa virittelee Pentti Warvas.

pitempi kuin minä, Leena Repo totesi.

– Sukututkimuskin jatkuu. Sitä on todennäköisesti harrastettu melkein koko ihmisen historian ajan. Kerrotaan vanhuksista, jotka nuotioittensa äärelä kertoivat lapsilleen ja lastenlapsilleen, mitä esi-isät olivat tehneet, missä liikkuneet, miten pärjänneet. Näitä tarinoita kerrottiin sukupolvesta toiseen. Myöhemmin ne saattoivat saada kirjallisen muodon. Meidän tapamme tehdä sukututkimusta on erilainen, mutta päämäärämme on sama: kertoa tuleville sukupolville, miten ja missä esi-isämme ja sukumme ovat aiemmin

eläneet.

Sukututkimuspiirin vaiheista kertoi Kalevi Hyytiä, ja Osmo Tuokko puolestaan siitä, millaista tietoa on saatu koottua Suomen itsenäistymisen alkutaipaleelta. Aineistosta on tarkoitus julkaista kirja.

Tervehdyksiä juhlille veivät eri pitäjäjyhteisöjen edustajat ja myös Karjalaisten sukuyhteisöjen liiton hallituksen jäsen Kirsi Mononen. Hänen tuomansa kukkatervehdys päättyi Leena Revolle. Seuraavilla sivuilla lisää aiheesta.

Marjo Ristilä-Toikka